

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/954 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 2021

σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) όσον αφορά υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δυνάμει του κεκτημένου του Σένγκεν, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες κρατών μελών μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στις επικράτειες όλων των άλλων κρατών μελών επί 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
- (2) Στις 30 Ιανουαρίου 2020, ο γενικός διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για τη δημόσια υγεία σε διεθνές επίπεδο λόγω της παγκόσμιας επιδημικής έκρηξης του κορονοϊού 2 του σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου (SARS-CoV-2), ο οποίος προκαλεί τη νόσο του κορονοϊού 2019 (COVID-19). Στις 11 Μαρτίου 2020 ο ΠΟΥ πρόβη σε εκτίμηση χαρακτηρίζοντας την COVID-19 πανδημία.
- (3) Για να περιοριστεί η διασπορά του SARS-CoV-2, τα κράτη μέλη έλαβαν ορισμένα μέτρα τα οποία είχαν αντίκτυπο στα ταξίδια προς τα κράτη μέλη και εντός της επικράτειάς τους, όπως περιορισμούς εισόδου ή απαιτήσεις υποβολής των διασυννοριακών ταξιδιωτών σε καραντίνα ή αυτοαπομόνωση ή σε διαγνωστικό έλεγχο για μόλυνση από τον SARS-CoV-2. Οι περιορισμοί αυτοί έχουν αρνητικές συνέπειες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, ιδίως τα πρόσωπα που ζουν σε παραμεθόριες περιοχές και ταξιδεύουν μέσω των συνόρων σε καθημερινή ή τακτική βάση για λόγους εργασίας, επιχείρησης, εκπαίδευσης, οικογένειας, ιατρικής περίθαλψης ή φροντίδας.
- (4) Στις 13 Οκτωβρίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 ⁽²⁾, η οποία εισήγαγε συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας της COVID-19.
- (5) Στις 30 Οκτωβρίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1632 ⁽³⁾, με την οποία συνέστησε στα κράτη μέλη που δεσμεύονται από το κεκτημένο του Σένγκεν να εφαρμόζουν τις γενικές αρχές, τα κοινά κριτήρια, τα κοινά κατώτατα όρια και το κοινό πλαίσιο μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων για τον συντονισμό και την επικοινωνία όπως καθορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475.
- (6) Πολλά κράτη μέλη έχουν δρομολογήσει ή σχεδιάζουν να δρομολογήσουν πρωτοβουλίες για την έκδοση πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19. Ωστόσο, προκειμένου τα εν λόγω πιστοποιητικά εμβολιασμού να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά σε σχέση με τα διασυννοριακά ταξίδια εντός της Ένωσης, χρειάζεται να είναι πλήρως διαλειτουργικά, συμβατά, ασφαλή και επαληθεύσιμα. Απαιτείται κοινή προσέγγιση μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το περιεχόμενο, τη μορφή, τις αρχές, τα τεχνικά πρότυπα και το επίπεδο ασφάλειας των εν λόγω πιστοποιητικών εμβολιασμού.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Ιουνίου 2021 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 2021.

⁽²⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 (ΕΕ L 337 της 14.10.2020, σ. 3).

⁽³⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2020/1632 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 στον χώρο Σένγκεν (ΕΕ L 366 της 4.11.2020, σ. 25).

- (7) Πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού διάφορα κράτη μέλη ήδη έχουν εξαιρέσει τα εμβολιασμένα πρόσωπα από ορισμένους ταξιδιωτικούς περιορισμούς. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη αποδέχονται τα αποδεικτικά εμβολιασμού ως λόγο εξαίρεσης από τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς που έχουν επιβάλει, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο για τον περιορισμό της διασποράς του SARS-CoV-2, για παράδειγμα από την υποχρέωση υποβολής σε καραντίνα ή αυτοαπομόνωση ή διαγνωστικό έλεγχο για μόλυνση από τον SARS-CoV-2, θα πρέπει να υποχρεούνται να αποδέχονται, υπό τους ίδιους όρους, πιστοποιητικά εμβολιασμού που έχουν εκδοθεί από άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*). Η αποδοχή αυτή θα πρέπει να γίνεται υπό τους ίδιους όρους, πράγμα που σημαίνει ότι, για παράδειγμα, όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί επαρκή μία δόση ενός χορηγούμενου εμβολίου, θα πρέπει να το πράττει και για τους κατόχους πιστοποιητικού εμβολιασμού που αναφέρει λήψη μίας δόσης του ίδιου εμβολίου.
- (8) Οι κατά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (†) εναρμονισμένες διαδικασίες δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να αποφασίσουν να αποδέχονται πιστοποιητικά εμβολιασμού που έχουν εκδοθεί για άλλα εμβόλια κατά της COVID-19 που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (‡), εμβόλια των οποίων η διανομή έχει επιτραπεί προσωρινά δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας και εμβόλια για τα οποία έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία καταχώρισης έκτακτης χρήσης του ΠΟΥ. Όταν σε ένα τέτοιο εμβόλιο κατά της COVID-19 χορηγείται στη συνέχεια άδεια κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004, η υποχρέωση αποδοχής πιστοποιητικών εμβολιασμού υπό τους ίδιους όρους θα καλύπτει επίσης πιστοποιητικά εμβολιασμού που εκδίδονται από κράτος μέλος για το εν λόγω εμβόλιο κατά της COVID-19, ανεξάρτητα από το αν τα πιστοποιητικά εμβολιασμού εκδόθηκαν πριν ή μετά την έγκριση μέσω της κεντρικής διαδικασίας. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 θεσπίζει πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19. Εφαρμόζεται στους πολίτες της Ένωσης και στους υπηκόους τρίτων χωρών που είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης.
- (9) Σύμφωνα με τα άρθρα 19, 20 και 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (‡), οι υπήκοοι τρίτων χωρών που καλύπτονται από τις εν λόγω διατάξεις μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στις επικράτειες των κρατών μελών.
- (10) Με την επιφύλαξη των κοινών κανόνων για τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων από πρόσωπα όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (§), και για τον σκοπό της διευκόλυνσης των ταξιδιών εντός των επικρατειών των κρατών μελών από υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν δικαίωμα σε τέτοια ταξίδια, το πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953, θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται ήδη από τον εν λόγω κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στην επικράτεια κράτους μέλους και δικαιούνται να ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (11) Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στη διευκόλυνση της εφαρμογής των αρχών της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων σε σχέση με ταξιδιωτικούς περιορισμούς κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19, επιδιώκοντας παράλληλα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας. Δεν θα πρέπει να νοείται ωσάν να διευκολύνει ή να ενθαρρύνει τη θέσπιση περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας ή περιορισμών άλλων θεμελιωδών δικαιωμάτων, ως απόκριση στην πανδημία της COVID-19. Επιπλέον, οποιαδήποτε υποχρέωση επαλήθευσης των πιστοποιητικών που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 δεν δικαιολογεί από μόνη της την προσωρινή επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα. Οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα θα πρέπει να παραμείνουν μέτρο έκτακτης ανάγκης, με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19 (βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(†) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 1).

(‡) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

(§) ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

(§) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

- (12) Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες των κρατών μελών, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι παρέχει σε υπηκόους τρίτων χωρών που επιθυμούν να ταξιδέψουν σε κράτος μέλος δικαίωμα σε Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ από το εν λόγω κράτος μέλος πριν από την άφιξη στην επικράτειά του. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εκδίδουν πιστοποιητικά εμβολιασμού σε προξενικά γραφεία.
- (13) Στις 30 Ιουνίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 ⁽⁹⁾ σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την Ένωση και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού. Ο παρών κανονισμός δεν καλύπτει προσωρινούς περιορισμούς των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την Ένωση.
- (14) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί του παρόντος κανονισμού, σχετικά με τη μεταφορά του στο εθνικό της δίκαιο.
- (15) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾. Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε οφείλει να τον εφαρμόσει. Προκειμένου να μπορούν τα κράτη μέλη να αποδέχονται, υπό τους όρους του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953, τα πιστοποιητικά COVID-19 που εξέδωσε η Ιρλανδία για υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στην επικράτειά της για τον σκοπό της διευκόλυνσης των ταξιδιών στις επικράτειες των κρατών μελών, η Ιρλανδία θα πρέπει να εκδίδει για τους εν λόγω υπηκόους τρίτων χωρών πιστοποιητικά COVID-19 που συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του πλαισίου εμπιστοσύνης για το Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ. Η Ιρλανδία και τα άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδέχονται τα πιστοποιητικά τα οποία έχουν εκδοθεί για υπηκόους τρίτων χωρών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό στη βάση αμοιβαιότητας.
- (16) Ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που αναπτύσσει το κεκτημένο του Σένγκεν ή που συνδέεται με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2011 αντίστοιχα.
- (17) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹¹⁾, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹²⁾.
- (18) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹³⁾, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾.
- (19) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής

⁽⁹⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2020, σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 2081 της 1.7.2020, σ. 1).

⁽¹⁰⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽¹²⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽¹³⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽¹⁴⁾ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹⁵⁾, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽¹⁶⁾.

- (20) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διευκόλυνση των ταξιδιών για υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19, μέσω της θέσπισης πλαισίου για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, αποτελέσματος διαγνωστικού της ελέγχου ή ανάρρωσης από αυτή, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτού του στόχου.
- (21) Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης σε σχέση με την πανδημία της COVID-19, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (22) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων κλήθηκαν να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁷⁾ και υπέβαλαν κοινή γνώμη στις 31 Μαρτίου 2021 ⁽¹⁸⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους κανόνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού αλλά παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στην επικράτεια τους και δικαιούνται να ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

Άρθρο 2

Με την προϋπόθεση ότι η Ιρλανδία έχει ενημερώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ότι αποδέχεται τα πιστοποιητικά τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 και έχουν εκδοθεί από κράτη μέλη για πρόσωπα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, τα κράτη μέλη αποδέχονται, υπό τους όρους του κανονισμού 2021/953, πιστοποιητικά COVID-19 τα οποία έχει εκδώσει η Ιρλανδία στη μορφή που συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του πλαισίου εμπιστοσύνης για το Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 για υπηκόους τρίτων χωρών που δικαιούνται να ταξιδεύουν ελεύθερα στις επικράτειες των κρατών μελών.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2021 έως την 30ή Ιουνίου 2022.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽¹⁶⁾ Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

⁽¹⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

⁽¹⁸⁾ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 14 Ιουνίου 2021.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. M. SASSOLI

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. COSTA
